

hvad Landstinget ønsker. Jeg bemærkede, at man kunde anse Forslaget for at være Folketingets Forslag, og derimod ikke i og for sig at være et Regeringsforslag. Den højtærede Minister har i Bemærkningerne til Lovforslaget udtalt, at han fremsætter Forslaget som et Forhandlingsgrundlag, og det kunne vi kun paaskønne, at det altsaa fremsættes, ganske vist som Folketinget har vedtaget det — med nogle af Regeringen deri indsatte Ændringer — men endvidere som et Forhandlingsgrundlag. Imidlertid er der jo det at bemærke, at Forslaget gaar ud paa en Indtægtsnedgang af 5 Mill. Kr., og det maa altsaa antages, mener jeg, at den højtærede Minister mener, at der paa Toldlovsforslaget kan taales en Nedgang af 5 Mill. Kr. Ogsaa paa de Bemærkninger, der findes i Lovforslaget om, hvorvidt det var forsvarligt at fremsætte det uden at foretage Ændringer, støtter jeg den Betragtning, at det har været den højtærede Ministers Mening, at der paa Lovforslaget kunde taales en Nedgang af 5 Mill. Kr. Jeg skal hertil bemærke, at det maa jo have til nødvendig Forudsætning — hvad der i øvrigt ogsaa laa i en Udtalelse, der faldt fra Ministerbordet i Dag — at der blev bevilget en tilsvarende forhøjet Brændevinsafgift. Uagtet dette er saaledes, hvad jeg naturligvis fra mit Standpunkt fuldkommen maa billige, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at der, i den Maade, hvorpaa dette nu saaledes er fremsat, ligger en Afvigelse fra, hvad Landstinget hidtil har anset for at være det rigtige Princip, nemlig dette, at der for Nedsættelser paa Toldloven skulde gives Kompensation i selve Toldloven. Saaledes som Forslaget her foreligger, gaar det altsaa ud paa netop at give Kompensation ved noget, der ligger uden for Toldloven. Imidlertid, saaledes som hele denne Sag foreligger, og saaledes som den nu ogsaa er forelagt af Ministeren, skal jeg kun udtale, at ogsaa dette Spørgsmaal om, at Landstinget fraviger den Opfattelse, det hidtil har haft, jo selvfølgelig vil blive taget under den velvilligste Overvejelse, og det vil altsaa ventelig kunne lykkes ad den Vej at komme til et gunstigt Resultat. For Beskyttelsessatsernes Vedkommende har den højtærede Minister ikke foreslaaet nogen Ændring i det, som Folketinget har vedtaget. Da Forslaget jo imidlertid er et Forhandlingsgrundlag, maa jeg jo vente og gaa ud fra, at den højtærede Minister ogsaa vil være med til at hjælpe Landstinget at faa saadanne Forandringer førte igennem, som maa anses uomgængelig nød-

vendige for Haandværkets og Industriens Trivsel her i Landet. Men idet jeg gaar ud fra den Forudsætning, skal jeg allerede nu bemærke, at der ligesom tidligere fra dette Tings Side vil blive gjort alt, hvad der er muligt, for at komme Folketinget i Møde, saaledes at man kan naa til et Resultat i denne Samling.

Madsen-Mygdal: Den foregaaende ærede Taler kom ikke ind paa nogen almindelig Omtale af de Principper og Enkeltheder i Toldloven i det hele, som vi have drøftet med hinanden i de foregaaende Aar, og jeg anerkender den Stilling fra den ærede Talers Side. Jeg skal følge Sporet; angaaende de almindelige Principper og den Mangfoldighed af Enkeltheder, som vi tidligere have behandlet med hinanden, skal jeg henvise til de tidligere Forhandlinger, og i øvrigt kun beskæftige mig med det ny, som ligger i dette Forslag, og som dette Forslag giver Anledning til. Dog en enkelt almindelig Betragtning maa det være mig tilladt at gøre gældende, forinden jeg gaar over til at omtale disse forskellige ny Ting, som vi her kommer til at beskæftige os med. Jeg har en Gang her i denne Sal sagt, at af alle økonomiske Spørgsmaal er Toldsagen den vigtigste. Jeg vil gerne have Lov til at gentage dette her i Dag. Toldbeskatningen skraber til Bunds i de brede Samfundslag, ikke blot derved, at den tager alle med, enten de have Skatteevne eller ikke, selv den allerfattigste, men ogsaa derved, at det er ganske kolossale Beløb, som der gennem Toldbeskatningen ligesom pumpes mere eller mindre umærkeligt ud af Befolkningens Lommer. Det er saa store Beløb, at jeg næppe tager fejl, naar jeg siger, at hvis man vil gøre sig den Ujævnhed at opregne alle andre Skatter, af hvad Navn nævnes kan, og tælle dem sammen, baade Hartkornsskatter, Bygningsskatter, kommunale Skatter, Tiender og alle andre, kommer man næppe til en saa stor samlet Sum, som Toldbeskatningen alene udgør. Paa det Statsregnskab, der foreligger for os for Finansaaret 1898—99, var Toldbeskatningen budgetteret til 38 Mill. Kr., men er kommen ind med 42 Mill. Kr., altsaa med 4 Mill. Kr. mere end budgetteret. I Aar budgetterer man Toldbeskatningen til 43 Mill. Kr., det er muligt, at Statsregnskabet vil komme til at lyde paa 4 Mill. Kr. mere, det ved ingen af os, men ifølge foregaaende Aars Erfaring er det meget muligt. Altsaa, den ligefremme Skat til Staten gennem Toldbeskatningen udgør